

1980-ல் சென்னை பெருநகரில் சாலை விபத்துக்கள் பெருகி
மக்களின் உயிருக்கும் உடமைக்கும் பாதுகாப்பற்ற நிலை
உருவாகி உள்ளது குறித்தும் அதை தடுக்கும் பொருட்டு
எடுக்கவேண்டிய நடவடிக்கைகள் குறித்தும்

43

1981 பிப்ரவரி 26]

[திரு. சு. முத்துசாமி]

வண்டிகளை ஓட்டுவதைத் தடுப்பதற்கும் வழிமுறைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இது நடைமுறைப்படுத்தப்படுமானால், நிச்சயமாக விபத்துக்கள் குறைக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(நண்பகல் 12.00)

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : வாகனங்களை ஓட்டிச் செல்கிறவர்கள் விதிப்படி வாகனங்களை ஓட்டிச் சென்றால் 50 சதவிகிதம் விபத்துக்கள் குறையும் இப்போதுகூட நாம் சாலைகளிலே ஒன்றைப் பார்க்க முடிகிறது. ரெயில்வே லெவல் கிராசிங்கில், வாகனங்களை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக நிறுத்துவதில்லை. எனவே வாகன ஓட்டிகள் சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படியும் முறையில் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கும், அது சம்பந்தமாக ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு, போக்குவரத்துத் துறையிலே 'ரிசர்ச் விங்' ஒன்றை ஏற்படுத்தவும் அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : இதற்கு முன்பே, இதுபற்றி ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மீண்டும் ஆராய்ச்சி, ஆராய்ச்சி என்றால், அது போய்க் கொண்டேதான் இருக்கும். இப்போது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம். எனவே கடுமையான நடவடிக்கை எடுப்பதன் மூலம், இதைக் குறைக்க முடியுமென்று நம்புகிறோம்.

4. தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை மற்றும் 1979-80 ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை டைபும் அவைமுன் வைத்துள்ளேன். நான் ஆற்ற வேண்டிய உரையினை நான் வடிவாக மாண்புமிகு அங்கத்தினர்களுக்குத் தந்துள்ளேன். அவைகளை, நான் அவையில் உரையாற்றியதாக ஏற்று, அவைக் குறிப்பில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் கருத்துக்களைக் கேட்ட பிறகு என்னுடைய பதிலை, எதிருரையாக வைக்கின்றேன்.

@ 79-119 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு III ஆக அச்சடிக்கப்பட்டுள்ளது.

[1981 பிப்ரவரி 26]

* THIRU A. R. DAMODARAN : Mr. Chairman, Sir, I rise to offer my remarks on the Annual Financial Statement for 1980-81 and the Supplementary Financial Statement for 1979-80 of the Tamil Nadu Electricity Board which have been placed on the table of the House for discussion.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

The Hon. Minister, in his speech, has come out with very depressing statistics and I am glad to find that he shares the pessimism of the Members on this side of the House regarding the power position in our State and the possibilities of power development during the next five years. The Hon. Minister has come out with some rather severe criticism of the performance of past Governments, the performance of the Central Government, the performance of the Central Power Commission, and the performance of BHEL which has supplied equipments to Ennore and Tuticorin. In fact, it is one unending criticism of various authorities connected with the development of power; but one significant factor is that he has failed to include himself and the State Electricity Board in his criticism of the performance of the power sector. He has made a reference to the fact that the 11th Annual Power Survey Committee has fixed a growth rate of only 5.7 per cent for Tamil Nadu and he has rightly stressed that this growth rate is hardly adequate to meet the future needs of our State. But may I ask him a question why such a low growth rate has been fixed for Tamil Nadu alone in comparison with other States and if such a growth rate was fixed, why it was not possible for our Engineers and officials in the State Electricity Board to put across a more convincing case before the Annual Power Survey Committee which is, after all, a highly technical body and which would not lightly decide on such matters, except on the basis of certain facts placed before the Committee. I would like to know whether our case was presented before the Committee properly and if not, what the reasons were for the laggardness in presenting our case. I entirely agree that this 5.7 per cent rate is a very mythical growth rate that has been prescribed for Tamil Nadu. In the past, in the debates that have taken place in this House, we have envisaged a growth rate of well over 9 to 10 per cent for Tamil Nadu and I cannot speak of other States. In power planning, it is not merely necessary to take present consumption into account but also plan for the future and it is vital that we should programme for Plan projects which would leave us a certain amount of surplus in the years to come. When we ask how the power is to be shared between States and when

1982 பிப்ரவரி 26] [Thiru A. R. Damodaran]

The Hon. Minister talks of Centrally sponsored schemes, I request that more clarity should be given on this issue, because if we are pleading for sharing of power generated by Centrally sponsored schemes, are we not committing ourselves to a share of power from the Neyveli Power Station also which is due to produce 1,200 MW of power? It has been a long-standing claim of the States of Kerala, Karnataka and even Andhra Pradesh that they should share a certain amount of power produced from Neyveli, whereas we have always held that the power produced at Neyveli should be given in its entirety to Tamil Nadu. I believe that when we put across such ideas, we should also be careful to see that it does not rebound on us. Then, we have the Kalpakkam Nuclear Power Project which is due to be commissioned, possibly in two to three years' time. Nobody can predict the time because it is already overdue by three or four years. But, what is going to happen when power is produced at Kalpakkam? Is the Hon. Minister's thesis of sharing with the other Southern States going to be proposed in this matter also? I mention this because if we put across these points, it may later on be quoted against us and they will say, "You have yourselves asked for sharing of power generated by Centrally sponsored projects and, therefore, there is no case for you to refuse to share either Kalpakkam power or Neyveli power with other Southern States". We must remember that the situation has changed radically in Karnataka and Andhra Pradesh. Ten years ago, Karnataka was a surplus producer of power but, today, they have power cuts ranging from 20 per cent to 40 per cent. It looks as if Karnataka and Andhra Pradesh are going to be deficit in power in the years to come. The only State which might have a comfortable power position, and that too if it has a favourable monsoon, is Kerala State. It may have surplus power to sell when the monsoon is good, but it will definitely be deficit when the monsoon fails. I, therefore, plead that when we ask for a Southern grid and when we ask for a power-sharing in Centrally sponsored projects, we should be very careful in formulating our views because tomorrow Tamil Nadu having 1,200 MW. power produced at Neyveli and 200 MW. of power produced by the Kalpakkam Nuclear Power Plant should not be deprived of this 1,400 MW. which other States are even now claiming that they should share because they are Central Power projects.

Then, Sir, in the sharing of power, what should be the criterion? Should it be pro-rated to the production of power in the respective States or should it be given on the basis of the deficit in each State? The Hon. Minister says, because today Tamil

[Thiru A. R. Damodaran] [1981 பிப்ரவரி 26]

Nadu is highly deficit, that it should be shared on the basis of the consumption in the respective States. I would like to point out that the time is not far, as I have mentioned, when both Andhra Pradesh and Karnataka are going to put forth strong cases because their consumption has gone up and they are also going to be deficit. So, I would request that clear principles be enunciated and thought about before we commit ourselves to these matters.

(பிற்பகல் 12-10)

The Hon. Minister has complained, and very rightly too, because many other State Governments have also complained, about the performance of the equipment that has been supplied by Bharat Heavy Electricals to the thermal stations in Tamil Nadu and other States. Sir, this is one peculiar sector where the Government will not be able to blame the private sector for the ills in the economy. The power sector is entirely managed either by the State Governments or by the Central Government and most of the Power equipments for our Thermal Stations are also manufactured by the Central Government undertakings. Therefore, we come to a situation where the State Government are finding fault with the Central Government for delaying the sanction of plans and for delay in supplying the equipments. We tend to over-look that and there may be other factors for this. In relation to our Thermal Projects, we have seen the dismal performance of our Thermal Stations. Take, for instance, our Ennore Thermal Station. Quite apart from the fact whether it is 110 MW or 220 MW generators that are not performing well in the Thermal Station—we have read about this in the Reports of the Public Accounts Committee also—there is something radically wrong with the functioning of the cooling system which has resulted in the Ennore Thermal Station having less than 35 per cent of its rated capacity. In certain years, it is not even 30 per cent of rated capacity. The Hon. Minister has mentioned that it is being looked into. But, this is being looked into for the past five years and in the Power Sector, if we are going to take such delayed decisions, it has a tragic effect on the industrial economy of the State because new industries cannot be started in Tamil Nadu. Let alone the power-intensive industries, even other industries could not be started without power and the employment opportunities for our technicians and engineers will become bleak. There is no use of trying to make a scape-goat of each other in the matter of poor performance in our Thermal Stations. I entirely agree with him when he has stated that the matter is being taken up with the BHEL for rectification and for

1981 பிப்ரவரி 26] [Thiru A. R. Damodaran]

supply of new equipment to our new Thermal Stations. There is an imperative need although our foreign exchange position is bad to draw on foreign exchange for urgent import of essential power equipment. Instead of importing 700 crores of rupees worth fertilisers and 500 crores of rupees worth other consumable articles like cement, etc., it would be far more worth while for us to import on a priority basis equipments required for our 250 MW and 500 MW Thermal Stations so that we may keep to the schedule of installation of Thermal Plants which are being delayed ever since 1966-67, the year in which our Five-Year Plans started to fail. I, therefore, entirely agree with him when he has mentioned it in his speech and I believe he will rightly stress in the meetings which he holds with the Government of India that import of essential equipment for our new Thermal Stations is absolutely necessary not only in Tamil Nadu but in the entire nation which is now going through difficulties because of periodic power deficits. Otherwise, we would also have to face the miserable position in which West Bengal finds itself today. I mention West Bengal, not for making any criticism of that Government but the power failure in West Bengal is a classic example of the consequences of failure to bestow sufficient care on power generation, proper transmission and distribution. In a day of 24 hours, there are periodic load sheddings and power cuts and there is not a single day in Calcutta when there is no power cut. Power cut in domestic areas will cause only a temporary inconvenience, but so far as industries are concerned, whether small scale, middle scale or large scale, which are heavily dependent on power, they cannot afford to have a periodic power cut. The Hon. Minister himself has the frankness to mention in Statement No. 1 that right from 1970 onwards up to 1980, there have been periodic power cuts for three to six months and the power cut has ranged from 25 per cent to 70 per cent. May I remind that from 1980 to 1990, according to the expectations of power-planners, there will be the possibility of only eight hours' supply per day in Tamil Nadu? Hereafter, in my opinion and in the opinion of experts who have studied it, Tamil Nadu will have a perennial power cut of 25 per cent, whether the monsoon succeeds or whether the monsoon does not succeed. We must remember that even if we have the North-east monsoon, the power generated from these hydel reservoirs will be exhausted by the month of January and February and invariably we are to have a cut between the months of March and July. There is need for urgent and radical thinking on this issue because quoting excuses for the power cuts is not going to help the economy. If our economy today is shattered, if inflation is haunting every sector of

[Thiru A. R. Damodaran] [1981 பிப்ரவரி 26]

national activity, it is because of the failure of the most important infrastructural activity of the Government which has failed miserably over the past 15 years due to poor planning, poor execution and poor administration.

Sir, mention has been made of the new schemes that are to be started in Tamil Nadu. I have been speaking on the Electricity Board Budgets for the past 16 or 17 years and I am sorry if sometimes I should be repetitive. Of the new schemes that have been suggested, the hydro-electric schemes are, of course, to be exploited to the full. But, may I ask one simple question? When Thiru O. P. Raman was Electricity Minister, when he was succeeded by Thiru Sadiq Pasha who became the Power Minister and now when Thiru Ramachandran is the Power Minister, there is one single refrain which they always mention when we talk of projects like Hogenakal which should have been, 15 years ago, constructed at a cost of 65 crores of rupees generating 500 to 600 MW. of power. I think it is the ultimate pinnacle of selfishness on the part of all the States involved. I shall not exclude Tamil Nadu because we have adopted certain stances in refusing to share certain of our resources which is merely being taken up by other States. We have reached a stage where such projects must be handled by the Centre. I have been a firm believer in States' rights, States' responsibilities and State autonomy. But, I must confess that in schemes of inter-State importance, we must not quarrel with the Centre on these issues. We must request them to take up these projects and arrive at a reasonable agreement regarding the sharing of power from these projects which would be started purely by the Centre. I think that we should forget, for a moment, our old claims of State's powers, etc. on this matter because all these claims finally resulted in such projects being left idle over the past 13 or 14 years. Thiru Sadiq Pasha, I think in 1974, mentioned that he was going to meet the Minister of Power in Mysore and that within a few weeks some settlement would result—and I hope that it is found in the Report of the Council Debates—and I mentioned that if the two Ministers were not able to arrive at an agreement, the honourable course for them would be to resign from their Power portfolios. It is not as if I am asking Thiru Ramachandran to resign. I am only saying that the time has come for us to consider the degree of urgency in implementing these power projects because we have been playing politics too long in the power field and the sooner we solve these economic issues the better it would be for our State as well as the Southern States.

1981 பிப்ரவரி 26]

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN. If by my resignation there is a prospect of getting that scheme, I am prepared to do it.

(பிற்பகல் 12-20)

THIRU A. R. DAMODARAN: When I mentioned my point, I was not calling for the resignation of Thiru Ramachandran I only said that the Power Ministers of the four Southern States should tackle their task with a greater sense of urgency, considering the interests of the region as a whole. The resignation also will not solve the problem at all. Another will take his place and will give the same explanation. The present Minister is in a better position because he is a Power Engineer himself and he has been able to understand the various issues and even in his speech he has mentioned all these matters.

The other issue I would like to raise is the question of financial performance of the Board. There is nothing surprising in the Electricity Board continuing to lose because this has been happening right from 1970. The reason is very simple. The Electricity Board is not an autonomous Board at all because it has to take directives from the Government particularly on the question of tariffs. I agree that the Government, for reasons of their own, political or social, had to give directives to the Electricity Board in the matter of tariff. The Hon. Minister has mentioned that a sum of Rs. 77 crores is being lost to the Electricity Board because of the subsidised power tariff to the agriculturists. I will not go into the question of subsidising power tariffs because industries have been allowed to have subsidised tariff and so many concessions have been granted to the industries. If, as a matter of public policy, the Government feel that subsidy should be given to agriculturists, they can certainly do that. But my point is this. If they want to give this Rs. 77 crores, it should form part of the general budget and the sum should be paid to the Electricity Board as subsidy. Otherwise, there is a tremendous distortion in the commercial activities of the Board, with the result that there is a clamour for raising the domestic tariff which is now 72 paise and industrial tariff which is now 10 to 15 per cent above the tariff in the other States. It is on account of the decision of the Government that the agricultural tariff has been pegged down to 12 paise and 14 paise and I do not wish to go into the merits of that decision when I am dealing with the Electricity Board Budget. My request to the Government is that it should be treated as a subsidy and paid to the Electricity Board,

[Thiru A. R. Damodaran]

[1981 பிப்ரவரி 26]

instead of giving a loan of Rs. 20 crores and then trying to recover 8 or 9 per cent interest on the loan granted. This is a matter which could be decided by the Board while framing its tariff policy. But, in my opinion, having watched the activities of the Board, I can say with certainty that there is no autonomy at all for the Electricity Board to determine its tariff structure; there is constant interference from the Government for policy reasons and naturally the performance of the Electricity Board is disastrous. I do not think there is any country in the world which will run an Electricity Board, except for the States in India, of course, with such reckless disregard for the consequences of its activities. From 1967-68 we have been pointing out that the Government have neglected generation of power and the Hon. Minister has now confessed that they have neglected generation of power. When I spoke in 1974 that for the sake of rural electrification programmes, the Government were diverting resources from generation to distribution for political reasons, not even one Member of this House was prepared to support me on this point. Even today, what do the Government mean by their scheme of hut-electrification, which the Hon. Minister has announced? I ask in all frankness whether it would not mean the same thing as the rural electrification scheme introduced in 1972-73 whereby there was systematic diversion of resources from generation to distribution. Even today, in the figures for 1979-80 and 1980-81 that have been mentioned by the Hon. Minister, I find that there is no increase in Plan allocation for generation. In fact, there has been one welcome feature from 1977-78. Even at the risk of being misunderstood, I congratulated the Janata Government on their policy at that time of earmarking substantial amounts for Irrigation and Power. It is actually from 1977-78 that the Power outlay was doubled and it is from then that our State Government have also been planning assiduously to increase the generating capacity. But, I find from the statements which the Hon. Minister himself has given that, unfortunately, in the allocations that he has made for generation of power there is no substantial difference between the two years. The only increase in outlay has been Rs. 33 crores in transmission. It is a welcome feature and I shall come to that a little later. My plea is that we should not divert resources from generation to other schemes, either as a welfare measure or for political reasons, because we are destroying the economic viability of the Electricity Board. I believe that, with a loss of Rs. 105 crores, we are faced with a disastrous situation and unless steps are taken to see that this situation is rectified, there is no hope at all between 1980 and

1981 பிப்ரவரி 26] [Thiru A. R. Damodaran]

1985 for further development in the power sector. If we analyse what we have to develop in the power sector, we have no more hydro-electric resources excepting a few projects which will give 25 MW., 12 MW., 14 MW., etc. which is nowhere near the need of Tamil Nadu. Every year, we require a 250MW. station. Apart from filling up the gap in the past, we require a 250 MW. 300 MW. station every year for the next ten years if we are to cope with the demand in Tamil Nadu. Therefore, I would like to know specifically from the Hon. Minister the amount of resources that are required for his rural electrification and hyt-electrification schemes and whether there is going to be any diversion. If it is a matter of only Rs. 10 or 20 lakhs, then, of course, I would have no objection at all. But, if it is a diversion from generation to distribution, then we should certainly be careful about this.

Sir, the Hon. Minister has mentioned one very important matter and that is the amendment to the Electricity Supply Act of 1948. He has mentioned in his speech that this old Act does not give the State Government any power to give directives to the State Electricity Board. I have not been able to understand what exactly the difficulties of the Hon. Minister are in this respect. To my knowledge, for the past 15 years we have been doing nothing else but to give directives to the State Electricity Board which has been very faithfully carrying out the directives of the Government. It is because it has been faithfully carrying out the directives of the Government that it is in trouble today, whether it is in tariff matters or in staffing pattern. They have a staff of 99,900 and odd persons and in the statistics given it has been clearly shown that 20 per cent of the staff of the Electricity Board is surplus to requirements. This is a stage similar to that in the B. & C. Mills where it is alleged that they have a certain surplus labour which is contributing to the downfall of that particular concern. We cannot afford to allow the same thing to happen to our State Electricity Board with its investment of Rs. 700 or 800 crores. If we are to suggest measures, I will not ask for retrenchment because it is politically impossible though from the economic point of view it is desirable. But, they may at least try to keep their staff at this particular figure for the next three years, utilise the surplus personnel who are being paid salaries endlessly in the Electricity Board and divert them to more useful and productive activities. Let us take a simple thing like meter-reading and bill-collection. I have been pleading that in domestic houses we do not

[Thiru A. R. Damodaran]

[1981 பிப்ரவரி 26]

require a bill every month and that we do not require these bill-collectors to come and read the meters because the average consumption is there. I have suggested that the Electricity Board may take the 1980 consumption divide it by 12 and give the consumers a bill every month. Once in four months, they may check the meter taking care, of course, to see that the meter is not tampered with. The meters have to be absolutely pilfer-proof because we do not want people to tamper with the meters. But, do we require a meter reader to come and note the reading every month? They are not mechanising their operations, they are not mechanising their accounting system and they will not have computerisation in the Electricity Board. But, still they want to treat the 4 million consumers—which will go up to 6 million consumers by 1985 or 1986 in the fashion in which they are being treated now. They just cannot manage such an organisation with such ante-diluvian
(பிற்பகல் 12-30)

and out-dated methods of management. A radical re-structuring is required but it requires courage also on the part of a political ministry because staff and industrial relations are involved. I am not saying that all these people should be thrown out of employment. I only suggest that the time has come for us to freeze and to freeze the non-Engineering personnel of the Electricity Board. Actually in the Electricity Board of Tamil Nadu, we are having only about 4,000 or 5,000 qualified Engineers and Diploma-holders and about 94,000 non-Engineering personnel. The ratio between technical and non-technical personnel work out roughly to 1:20. The Hon. Minister who is himself a technocrat should take steps to see that the technical personnel of the Electricity Board is strengthened. For the past 2 1/2 years what the Electricity Board has been doing is to hold umpteen meetings with the leaders of political parties to discuss the sole question of agricultural tariff and what the power tariff should be for the agricultural sector. They have been wasting precious time for the past 2 1/2 years and the officers of the Electricity Board had been accompanying the Collectors to the Villages to pull off fuses and re-connect them after collection of dues. They have wasted their time, instead of directing their attention to generation of power. The Hon. Minister wants that the Electricity Supply Act should be amended for the purpose of giving directives to the Electricity Board. We have no objection to the Government amending the Act, for the purpose of running the Electricity Board efficiently. But the Government are not running the Board efficiently and that is my complaint. If power generation is not attended to, we will not be able to get new industries. If we do not get new industries, we will not be

1981 பிப்ரவரி 26] [Thiru A. R. Damodaran]

able to provide employment to several lakhs of people coming into the employment market every year, not to mention the backlog we already have. The Government want to take up electrification of huts. How is it going to improve industrial production? The Hon. Minister has been frank in his speech and I want him to be courageous enough to make the correct approach for power generation.

One word about consumers. We have now been talking about the performance of the Electricity Board and the dismal performance of the Board. I think this is a prelude to revision of tariff and the Hon. Minister will eloquently put it as rationalisation of tariff without tears. The Hon. Minister will not shed tears but the persons who will shed tears are the industrial consumers and domestic consumers who will have to pay through their nose. I agree that there is justification. The coal prices have gone up, the cost of labour has gone up and the interest charges have also gone up. There is a clear economic case for revision of tariff. But, I shall not comment on that because at the appropriate time we will offer our suggestions. But, even if they do increase the tariff today, how is the Hon. Minister going to increase it for the agriculturists, the beloved section of the Government, or so they say? So they talk about but the agriculturists have a different view. They say that the present Government have no sympathy for the agriculturists and the Government say that they have every sympathy and that the agriculturists are their beloved section. How is he going to increase the tariff for the agricultural sector? Is he going to increase it from 12 to 14 or 16 paise against which there has been so much agitation and so much back-peddalling by the Government over these 3 1/2 years? Then, what are the economic criteria by which he will run the Electricity Board? I would like to state that the moment of truth has arrived and the public and the consumers have to be taken into confidence. I have been mentioning for the past ten years that if people want more thermal stations, they will have to pay more in Tamil Nadu for power. There is no alternative. If the Government subsidise the Electricity Board to the extent of Rs. 105 crores, they will have to increase the sales tax from 4 per cent to 6 per cent and pay a Rs. 100 crores loan to the Electricity Board and try to recover interest which has not been recovered at all for the past four or five years. I would request the Hon. Minister to take the Members into confidence and not to divert attention by criticising the various authorities concerned. They may or may not be responsible. On this side of the House, since I have not participated in the discussions with the Central

[Thiru A. R. Damodaran]

[1981 பிப்ரவரி 26]

Power Commission of the Central Government, I am in no position to say what is wrong or right at the present moment. I can only speak as far as the consumers in Tamil Nadu are concerned. The old complaints still remain.

I am glad that additional provision has been made during the next year for transmission and distribution. But, we still have unauthorised power shut-downs and low-voltage problems resulting in sensitive electrical equipment being burnt out. I believe that the line-transmission losses which were 12 per cent in 1965 have gone up to 21 per cent and that they have brought it down by 1 1/2 per cent or 2 per cent. I know that the previous complaints about sub-standard equipments used in distribution lines and transmission lines are being attended to. But, I would request the Hon. Minister to realise that without adequate funds and good equipment there is no possibility of our increasing the standard of service in our Electricity Board. The consumers have a lot of grievances and, in fact, we have brought it to the notice of the Hon. Minister. In the amendment to the Electricity Supply Act, I would request the Hon. Minister to include only one clause and that is to make it possible for consumers to sue the Electricity Board and collect damages if, due to low voltage, our equipments get burnt. For every refrigerator, television set and other electrical equipment, I must buy a booster for Rs. 400 or Rs. 500. If I buy a refrigerator or television set for Rs. 2,500 or Rs. 3,000. I have to buy a booster for Rs. 500 to see that the television set does not get burnt out. Because these boosters also are made with sub-standard equipments, both the booster and the television set get burnt out. May I ask what the Hon. Minister is going to do about this? He may not be concerned but the consumers by the lakhs ask this question. The Electricity Board does not have any sort of dialogue with the consumers. The consumers are the most neglected people in the Electricity Board. They cannot approach the Electricity Board and get the problems of low-voltage, unauthorised shut-downs, etc., solved. We will get some reply if we bring a call-attention motion here. I would like to state that the time has come for them to treat the 4 million consumers in a better manner. Therefore, I request that it may be made possible for the consumers to sue the Electricity Board. In the United States of America, if I lose my arm travelling in the Railways, I will probably be paid, according to whatever estimate they make of my worth, a minimum of 2 lakh dollars which is about Rs. 16 lakhs. I am not saying that the Electricity Board should lay down such a provision. But, I would certainly make the plea, and I have

1981 பிப்ரவரி 26]

[Thiru A. R. Damodaran]

been trying to get lawyers interested in this, that there should be a provision to sue the Electricity Board. Similarly, the Corporation of Madras is digging putting up dung-holes and pits and people may fall into those holes because there is not a single light in the night. The time has come for us to tell the Electricity Board which is a public utility concern that unless they give us proper service, they have got to pay the damages for the damage that may be caused to the sensitive electrical equipments.

(திற்பகல் 12-40)

I would only end by pleading that in the Electricity Board itself, or at least in the Producing Centres, Thermal Stations etc., special incentive schemes should be offered to the staff—technicians, engineers in all our thermal stations, if they are able to improve the production by one or two per cent, thereby increasing the output of electricity which will benefit us with crores of rupees. We should have an incentive scheme to reward these persons who work well in these stations. We are having more than 99,000 employees, those who work well, those who do not work and those who work with indifference, and we are treating all of them alike. At least in the producing centres, the Government may draw up an incentive scheme whereby the technical and the non-technical personnel involved in the operation of the Unit may be rewarded suitably if they are able to improve the production of electricity in those centres by even one per cent or two per cent so that those employees could be enthused to work more in relation to production of electricity.

I hope that the Hon. Minister will not take amiss my harsh criticisms. I had to make them because we have been discussing this problem for too long and there is steady deterioration in the generation, transmission, distribution and other operations of the Board, which is the direct result of the neglect of the resources of the Board for the past 10 years, whether it was D.M.K., or A.I.A.D.M.K. or the Congress Party that was in power. It is not my concern which party was in power and I am only concerned with the interests of consumers of the Electricity Board. I can tell the Board that as far as the consumers of the Electricity Board are concerned, they are seriously perturbed about the present situation and industrial development will definitely have a slide back unless the Government are able to improve the performance and services rendered by the Board.

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை
அறிக்கை மற்றும் 1979-80 ஆம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை
அறிக்கை

[1981 பிப்ரவரி 26]

திரு. சோ. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகுத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் தமிழகத்திலே மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துவோர்கள் பெருத்த ஏமாற்றத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள் என்று நாங்கள் எடுத்துச் சொல்லுகிறபோது, மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் நாங்களும்தான் பெருத்த ஏமாற்றத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறோம் என்று பதில் சொல்லுவதைப்போல, மத்திய சர்க்கார் பல்வேறு திட்டங்களுக்கு இசைவு தரவில்லை, அதற்காக நாங்கள் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று நிதி நிலை அறிக்கைக் குறிப்பிலே சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள்.

தமிழகத்திலே 18 புனல் மின் நிலையங்கள், நான்கு அனல் மின் நிலையங்கள், நெய்வேலியில் ஒரு அனல் மின் நிலையம் ஆகிய மின் நிலையங்களின் மூலமாக 2,929 மெகாவாட் மின் உற்பத்தி செய்கின்ற அளவுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டு இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. மேலும் புதிய மின் திட்டங்களுக்காக மத்திய அரசின் அனுமதியைக் கேட்டிருக்கிறோம். “மத்திய அரசின் அனுமதியை எதிர்பார்க்கிறோம், வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம்” என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பதைவிட ஏற்கெனவே உள்ள மின் நிலையங்களில் ஆண்டுக்காண்டு மின் உற்பத்தி அதிகப்படாமல் குறைவதற்கு யார் காரணம் என்பதைக் கண்டறிய வேண்டும். அல்லது ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் சரியாகக் கவனம் செலுத்தாமல் இருக்கிறார்களா என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர், அந்தத் துறையிலேயே முன்பு பணியாற்றியவர். நானும் பொது வாழ்க்கைக்கு வந்து கிட்டத்தட்ட 25 ஆண்டுக்காலம் இந்த இலாக்காவோடு தொடர்பு கொண்டு, கிராமப்புறங்களில் இருக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு, கிராமப்புறத்தில் தொழில் செய்யக் கூடியவர்களுக்கு மின்சாரம் கிடைக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை எழுப்பி, மின்சாரத்தை அவர்களின் உபயோகத்திற்காகப் பெற்றுத் தந்தவன். ஆனால் பத்துப் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பெல்லாம், அந்தத் துறையில் இருந்த அதிகாரிகள், எப்படி சுவிட்சைப் போட்பால் உடனே பிரகாசமாக விளக்கு எளிகிறதோ அதைப்போல, சுறுசுறுப்பாகப் பணியாற்றி நல்ல பெயரை அந்தத் துறைக்குச் சம்பாதித்துக் கொடுத்தார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் நிர்வாகத்தில் மந்தப் போக்கு ஏற்படுவதற்கு என்ன காரணம், இடையிலே யார் தடையாக இருக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும்.

1981 பிப்ரவரி 26] [திரு. சோ. ஆறுமுகம்]

அந்த அடிப்படையிலே, இந்தத் துறை மிகவும் செம்மையாகச் செயல்படாத சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நாம் என்னதான் திட்டம் போட்டு நிதி ஒதுக்கினாலும், மின்சார வாரியத்திலே இருக்கின்ற அலுவலர்கள் திறம்படச் செயல்படாவிட்டால், திட்டம் முழுமையாக நிறைவு பெறாது. முன்பு திறமையாகச் செயல்பட்டவர்கள் இப்போது செயல்படாமல் இருப்பதற்கு என்ன காரணம் என்பதைக் கண்டறிந்து, அரசியல் தலையீடு, மேல்மட்டத் தலையீடு இல்லாமல் அவர்கள் சுயேச்சை அதிகாரத்தோடு, வேகமாகச் செயல்படக்கூடிய வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேட்டூரில், கீழ் மேட்டூரில் புனல் மின் திட்டம், 120 மெகாவாட் உற்பத்தி செய்கின்ற திட்டத்திற்கு அனுமதி பெற்று ஆரம்பித்தோம். ஆனால் அங்கு ஆமை வேகத்தில் வேலைகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதை நான் இங்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அனை கட்டுவதற்குத் தேவைப்படுகிற கம்பி, சிமென்ட் போன்ற எல்லாப் பொருள்களையும் மேலேயே வைத்துக் கொண்டு அவ்வப்போது பொருள்களைக் கீழே கொண்டுவர அணையைக் கட்டினார்கள். சில மாதங்களுக்கு முன்பு திடீரென்று மழை வந்து, மேட்டூர் அணை திறந்துவிடப்பட்டு, அனைத்தையும் அடித்துக்கொண்டு போய் விட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். இதை ஒப்பந்தக்காரர் கிளப்பினாரா அல்லது வேறு யார் கிளப்பினார்கள் என்பது தெரியவில்லை. ஆனால் பெருத்த சேதம் என்று அதையே காரணமாகக் காட்டி அந்த வேலையைப் பூர்த்தி செய்வதில் மிகுந்த காலதாமதத்தை ஏற்படுத்தி வருகிறார்கள். ஆகவே அதை விரைவுபடுத்தி 1981 ஆம் ஆண்டுக்குள் முடிக்கின்ற வகையில் பணியை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. க. அருணாசலம் தலைமை)

மேட்டூரில் அனால் மின் திட்டத்தை ஏற்படுத்த மத்திய சர்க்காரின் அனுமதியைப் பெற்று பணியை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் ஒரு திட்டத்தைப் போடுகிறபோது, எந்த இடத்திலே அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று முன்கூட்டியே தோர்ந்தெடுத்து, மதிப்பீடு தயார் செய்து, மாநில அரசாங்கத்திற்குப் பரிந்துரை செய்து, பிறகு மத்திய அரசின் அனுமதியைப் பெற்று நிறைவேற்றுவதுதான் வழக்கம். ஆனால் சமீபத்திலே மின்சார வாரியத்தின் தலைவர் மேட்டூருக்கு வருகை தந்து எந்த இடத்திலே மேட்டூருக்குப் பக்கத்திலே அமைக்கலாமா, இடப்பாடிக்குப் பக்கத்திலே

88 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை மற்றும் 1979-80 ஆம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை அறிக்கை

[திரு. சோ. ஆறுமுகம்]

[1981 பிப்ரவரி 26]

அமைக்கலாமா, பள்ளிபாளையத்திற்குப் பக்கத்திலே அமைக்கலாமா என்று ஆய்வு நடத்தியதாகக் கேள்விப்பட்டேன். திட்டத்தைப் போடுகிறபோதே இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்திருந்தால், திட்டத்தை விரைவாகச் செயல்படுத்த முடியும் : குறிப்பிட்ட காலத்திலே நிறைவேற்ற முடியும். அனுமதி பெற்று விட்டு இடத்தைத் தேடும் முயற்சியில் ஈடுபடக் கூடாது. செல்வாக்கு படைத் தவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய பகுதியிலே அமைய வேண்டும் என்று விரும்பி யாராவது முயற்சி செய்தால், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், அவர்களுக்கு இடம் கொடுத்து விடாமல் மேட்டூருக்குப் பக்கத்திலேயே அமையுமாறு பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். மின்சார வாரியத் தலைவரும், அலுவலர்களும் உட்கார்ந்து பேசி அங்கே அமைப்பதுதான் சரியென்று கருத்து தெரிவித்ததாக பத்திரிகை வாயிலாகப் பார்த்தேன். இப்படி திட்டத்தை நிறைவேற்ற அனுமதி பெற்று விட்ட பிறகு இடத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பதால், மின் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதிலே காலதாமதம் செய்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1963 ஆம் ஆண்டு முதல் ஆய்வு செய்யப்பட்ட திட்டம்தான் ஒகனேக்கல் திட்டம். அது நல்ல திட்டம். கர்நாடக மாநிலத்தோடு நம்முடைய மாநில அரசாங்கம் கலந்து பேசி அகத்திட்டத்தை ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவந்து அது நிறைவேற்றப்படும் என்றும் தமிழக முதலமைச்சர் அவர்களும், கர்நாடக முதலமைச்சர் அவர்களும் கூட ஒகனேக்கலில் கூடிப் பேசுவார்கள் என்றும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அறிவிப்பு வந்து, அவர்களுடைய சுற்றுப் பயண நிகழ்ச்சியும் எங்களுக்கு வந்தன. ஆனால் ஒகனேக்கலில் கூடிப் பேசவில்லை. அப்போது கர்நாடகாவில் முதலமைச்சராக இருந்த திரு. தேவராஜ் அர்ஸ் அவர்கள், அந்தக் கூட்டத்தில் கலந்துகொள்ள இயலாது என்று அறிவித்துவிட்டதால், அந்தத் திட்டம் நிறைவேறவில்லை என்று அப்போது தெரிவித்தார்கள்.

(பிர்பகல் 12-50)

ஆகவே எப்படி இருந்தாலும் இந்தத் திட்டத்தை நாம் நிச்சயமாக வலியுறுத்திப் பெறுவதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டும். அறிக்கைகள் விடுவது அல்லது விளம்பரத்தைச் செய்துகொள்வது என்பது மட்டும் போதாது. அதிலே முனைப்பாக இருக்க வேண்டும். அதை நிறைவேற்ற முடியுமா முடியாதா என்பதைப்பற்றி ஆசாய்ந்து பார்த்து உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டும். இந்த ஒகனேக்கல் திட்டம் ஒரு நல்ல திட்டம் என்று பொறியாளர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதை நிறைவேற்றுவதற்கு அரசு முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அறிக்கை மற்றும் 1979-80 ஆம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை அறிக்கை

1981 பிப்ரவரி 26] [திரு. சோ. ஆறுமுகம்]

நெய்வேலியில் இரண்டாவது அனல் மின் நிலையத் திட்டம்கூட இன்றைக்கு மத்திய அரசின் அனுமதி கிடைத்து ஏற்கெனவே இயங்கிக்கொண்டிருப்பதாகும். அதிலே போதிய அளவுக்கு உற்பத்தி செய்யவில்லை. இந்த இரண்டாவது அனல் மின் நிலையத்தைக்கூட விரைவுபடுத்துகின்ற பணி நடைபெறவில்லை என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். இதையெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் நேரடியாகப் பார்க்க வேண்டும். இதிலே, கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டும். இந்தத் திட்டத்திற்காக மத்திய அரசிடத்திலே வாதாடி வாங்கியிருக்கிறோம். நிதி ஒதுக்கீடு இருக்கிறது. அதையெல்லாம் வாங்கிக் கொடுத்துவிடுவது மட்டும் போதாது. அங்கே அவர்களுக்குள்ளே சில டெக்னிகல் பிரச்சினைகள் வரும்போது, அவர்கள் எழுத்து மூலமாகத் தொடர்புகள் வைத்துக்கொண்டு, அந்தப் பிரச்சினைகள் தீர்வதில் காலதாமதத்தை ஏற்படுத்துகிறார்கள். அதையெல்லாம் நாம் பார்க்கிறோம். மத்திய சர்க்காரிலே இருக்கக்கூடிய எந்தத் திட்டமாக இருந்தாலும்கூட, மாநில அரசுக்கும் இதிலே முழுமையான தலையீடு இருக்க வேண்டும். கல்பாக்கம் மின் நிலையம்கூட அப்படித்தான் இருக்கிறது. நம்முடைய மாநில அரசுக்கு அதிலே எந்த அளவுக்கு வேலை முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்பது தெரியாது. அந்த அளவுக்கு இன்றைக்கு சூழ்நிலைகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. நெய்வேலி, கல்பாக்கம் மின் நிலையங்கள் எல்லாம் சூழிப்பிட்ட காலத்தில் நிறைவேற்றப் பட வேண்டும். நம்முடைய மாநில அரசும் அதிலே போதிய அளவுக்கு இதுவரை முயற்சி எடுக்கவில்லை. இனிமேலாவது தக்க முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் விவசாயிகள் மின் கட்டணப்பற்றிச் சொல்கிறார்கள். சிறிய விவசாயிகள், பெரிய விவசாயிகள் என்று இரண்டாகப் பிரித்துச் சொல்கின்றார்கள். அதிலேயும் வேறு மாநிலங்களிலேயிருந்து வாங்கி விற்கின்ற மின்சாரம் பற்றியும், அந்த மாநிலங்களில் உள்ள மின் கட்டணங்கள் பற்றியும் சொல்கிறார்கள். கணக்குக் காட்டி இங்கே வாதத்திற்காக எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். இப்படி நாம் வித்தியாசமாகக் கட்டணங்கள் வைத்திருப்பதை விட, பெரிய விவசாயி, சிறிய விவசாயி என்று 12 பைசா, 14 பைசா என்று வைத்திருப்பதைவிட, 12 பைசா என்று ஒரே நிலையிலே இருக்க வேண்டும். எல்லோருக்கும் 12 பைசாதான் என்று சொல்ல வேண்டும். 12 பைசாதான் நாங்கள் வசூல் செய்வோம் என்று அறிவித்தால், அது ஓரளவுக்கு போராடிக் கொண்டிருக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு ஒரு திருப்தியை அளிக்கக்கூடிய வகையிலே இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

60 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை
அறிக்கை மற்றும் 1979-80 ஆம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை
அறிக்கை

[திரு. சோ. ஆறுமுகம்]

[1981 பிப்ரவரி 26]

நம்முடைய மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் சொன்
னதைப்போல, இப்போதுகூட சமீபத்திலே பழைய பாக்கிகளைக் கட்ட
1 பிளஸ் 1 என்ற அடிப்படையிலே முறை வகுத்திருக்கிறார்கள். பழைய
கட்டணத்தையும் புதிய கட்டணத்தையும் மாதந்தோறும் கட்ட வேண்டு
மென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் கட்டணம் செலுத்த
அனுமதித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த பில்கள் மாதந்தோறும் வருகிறதா
என்றால் இல்லை. 1 பிளஸ் 1 என்ற அடிப்படையில் பழைய பாக்கி எந்த
அளவுக்கு இருக்கிறது, எவ்வளவு மாதந்தோறும் கட்ட வேண்டும் என்று
விவரங்களைக் கேட்டால், இந்த மாதம் எத்தனை யூனிட்கள் பயன்படுத்தி
யிருக்கிறார்கள், எவ்வளவு பணம் கட்ட வேண்டும் என்ற விவரங்களைக்
கேட்டால், கணக்காய்வுப் பிரிவினைச் சேர்ந்தவர்கள் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள்.
அவர்களால் கொடுக்க முடியவில்லை. எங்களுக்கு 1 பிளஸ் 1 என்று மொத்த
மாகப் போட்டு பில் கொடுக்கிறார்கள். என்னிடத்திலே ஆதாரமில்லாமல் நான்
அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே இதைப்பற்றிப் பேசவில்லை. ஏற்கெனவே கட்டி
விட்ட பாக்கிக்கு மீண்டும் பில்லைத் தருகிறார்கள். கட்டிவிட்ட பிறகு,
நாங்கள் அது தெரிந்து கேட்டால், அடுத்த மாதம் கழித்துக்கொண்டு கட்டிக்
கொள்ளுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படிக் குறைபாடுகள் இருக்கின்ற
கணக்காய்வுப் பிரிவு இருக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் நிரம்ப
இருக்கின்றன. ஏ.சு., சூப்பர்வைசர் போன்றவர்கள்தான் பில்லைத் தயார்
செய்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட குறைகளை நீக்க வேண்டும். கணக்காய்வுப்
பிரிவில் தனி அலுவலர்களை நியமித்து பழைய பாக்கி எவ்வளவு கட்ட
வேண்டும், எவ்வளவு மின்சாரம் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள், புதிய பாக்கி
இந்த மாதம் எவ்வளவு கட்ட வேண்டும் என்பது போன்ற விவரங்களை
யெல்லாம் தெரிவிக்க வேண்டும். விவசாயிகள் அவைகளைத் தெரிந்து
கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்
கிறேன்.

ஏற்கெனவே பரிட்சார்த்தமாக சில நடைமுறைகள் இருக்கின்றன. பயன்
படுத்துகின்றவர்களுக்கு என்று ஒரு அட்டை வைத்திருந்தார்கள். அதிலே
'ரிடிங்' எடுத்துக்கொள்வார்கள். அது மீட்டர் பக்கத்திலேயே இருக்கும். அது
ஷீட்டிலே இருந்தாலும், கிணற்றுக்குப் பக்கத்திலே இருந்தாலும், பம்பு
செட்டுக்கு உபயோகப்படுத்துவதாக இருந்தாலும், அதற்கென்று ஓர்
அட்டையைக் கொடுத்து அங்கே வைத்திருப்பார்கள். அந்த அட்டை மூல
மாக விவரங்கள் கிடைத்தன. ஆனால், அதை இப்போது கொடுக்கவில்லை.
அப்படிப்பட்ட முறையை நிச்சயமாகக் கொண்டுவர வேண்டும். அப்படிக்
கொண்டு வந்தால்தான், விவசாயிகள் தாங்கள் எவ்வளவு மின்சாரம்

1981 பிப்ரவரி 26] [திரு. சோ. ஆறுமுகம்]

உபயோகித்தார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொண்டு, உடனடியாகக் கட்டணத்தைச் செலுத்த வாய்ப்பு ஏற்படும். அப்போதுதான் அவர்களுக்கு அது சுலபமாக முடியும். அவர்களுக்கு மாதந்தோறும் அவர்கள் உபயோகிக்கின்ற இடத்திலேயே அட்டை மூலமாகத் தெரியப்படுத்துகின்ற வகையிலே உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தக் கணக்குப் பிரிவைப் பொறுத்தவரையில், அவர்கள் செய்வது சரி தானா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அது ஒரு தனிப் பிரிவாகவே இயங்குகிறது. மின்சாரம் உபயோகிப்பவர்கள் அங்கே போய்க் கேட்டால், ஒரு பதிலும் கிடைப்பதில்லை. முறையாகப் பதில் கொடுக்கின்ற அளவுக்கு அவர்கள் அந்த இடத்திலே இல்லை. ஒழுங்கான பதிலைப் பெற முடியவில்லை. மின்சாரம் விநியோகம் செய்யக்கூடியவர்கள் கணக்காய்வுப் பிரிவிலே போய்க் கேட்டாலும், தகவலைப் பெற முடியாத நிலைமைகள் இருக்கின்றன. இதையெல்லாம் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திலே கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது மீட்டர் வாடகை ரூபாய் 2 என்று இருக்கிறது. முன்பு ரூபாய் 4 என்று இருந்ததைக் குறைத்து இப்போது ரூபாய் 2 ஆக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். அதையும் அரசு தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், மீட்டர் சர்வீஸ் சார்ஜ் என்று எல்லாம் வைத்திருக்கிறார்கள். மீட்டரைப் பராமரிக்கின்ற பொறுப்பு யாருக்கு? விவசாயிகளுக்கு, உபயோகிப்பவர்களுக்கு இருக்கக்கூடாது. மின்சார வாரியத்திலே இருக்கின்ற ஏ.டி.சு., அவர்கள் பொறுப்பில் இருக்க வேண்டும். அவர்கள்தான் சர்வீஸ் பொறுப்பை ஏற்க வேண்டும். அவர்கள்தான் கணக்கு வைக்க வேண்டும். அந்த மீட்டர்கள் ரிப்பேர் ஆகிவிட்டாலும், அவர்கள்தான் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால் அதையும் உபயோகப்படுத்தக்கூடியவர்களிடத்திலேதான் வசூல் செய்கிறார்கள். மீட்டரைப் பாதுகாக்க வேண்டியது மின்வாரியத்தைச் சேர்ந்ததாக இருக்க வேண்டும். அது பழுதடையாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். சர்வீஸ் உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும். அது மின் வாரியத்தைச் சேர்ந்த பணியாக இருக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் உபயோகப்படுத்துகின்றவர்கள்மீது பளுவைச் சுமத்துகிறார்கள். மின் வாரியம் அவர்கள்மீது, மீட்டர் சார்ஜ் ரூபாய் 2, சர்வீஸ் சார்ஜ், ஏதாவது பழுது ஏற்பட்டால் கட்டணம் என்று இப்படியெல்லாம் பணம் வாங்குவது சரியல்ல, முறையல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தக் கட்டணங்களையெல்லாம் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அறிக்கை மற்றும் 1979-80 ஆம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை
அறிக்கை

[திரு. சோ. ஆறுமுகம்]

[1981 பிப்ரவரி 26]

அடுத்தபடியாக, இப்போது குடிசைகளுக்கெல்லாம் 10, 12 ரூபாய்கள் கொடுத்தால் விளக்குப் போட்டுத் தருகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிப் போட்டுக் கொடுத்த இடத்தில் 75 சதவிகிதம் விளக்குகள் எரிய வில்லை என்ற நிலைமைகள் இருக்கின்றன. தற்காலிகமாக ஒரு கொம்பைக் கொண்டுவிந்து நிறுத்தி அங்கேயிருந்து ஓயர்களையெல்லாம் இழுத்து, ஒரு பல்பைப் போட்டுக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். ஒரு காற்று அடித்தவுடன் அது ஆடுகிறது. அந்த இடத்தில் லைட் எரிவதில்லை. நாம் சர்வீஸ் கொடுத்து விட்ட காரணத்தினாலேயே அவர்கள் எல்லாம் அங்கு ஒரு ஆர்ஸ் பவர், அரை ஆர்ஸ் பவர் வைத்துக்கொண்டு குடிசைத் தொழில்களைக்கூட ஆர்ம்பித் திறார்கள். அவர்கள் மின்சாரத்தை நேரடியாகவே எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். அதற்கெல்லாம் கட்டணம் வசூலிக்கப்படுவதில்லை. குடிசைத் தொழில் செய்கிறார்கள் என்று மின் வாரியத்திற்குத் தெரிந்து கண்டுபிடிக்கப்பட்டால், உடனே அவர்கள் 'டிஸ்கனக்ஷன்' செய்து விடுகிறார்கள். அவர்கள் தொழில் செய்ய தனியாக மின்சாரத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் வீட்டிலே செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அதற்கென்று ஒரு கட்டணம் வசூல் செய்யலாம்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : அவர்கள் ரெகுலராகவே ஒரு மீட்டர் போட்டுக்கொள்ளலாம். தனியாகவே சர்வீஸ் வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. ஆறுமுகம் : அதையும் மின்சார வாரியமே செய்து கொடுத்து விட வேண்டும். தொழில் செய்யக்கூடிய இடங்களிலே அப்படி யாராவது வேண்டுமென்று விரும்பிக் கேட்டால், அவர்களுக்கு மீட்டர் வைத்துக் கொடுத்துவிட வேண்டும். அது அவர்களுக்கு நன்மையைத் தரும். அதன் மூலம் மின்சார வாரியத்தின் வருமானம் அதிகமாகும் என்பதையும் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-00)

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அதைப்போல, இன்றைக்குப் பணியிலே இருக்கும்போது விபத்திலே இறக்கும் மின்சார ஊழியர்களுக்குப் பத்தாயிரம் ரூபாய் கொடுப்பதுபோல, 30 ஆண்டுகள் பணி புரிந்து ஓய்வு பெறும் ஊழியர்களுக்கும் 10,000 ரூபாய் கொடுக்கும் வகையில், அந்தத் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டும். அதன் மூலம் அந்த வாரியத்திலுள்ள பணியாளர்களுக்கு மன நிறைவு ஏற்படும். 15 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, இப்போது நவீன முறையில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்வதை விட பின் தங்கியிருக்கிறோமென்று சொல்லும் நிலைமை தான் இருக்கிறது.

1981 பிப்ரவரி 26]

[திரு. சோ. ஆறுமுகம்]

எனவே இப்படிப்பட்ட சலுகைகள் அளிப்பதன் மூலம், பழைய நிலைக்கு அவர்கள் சென்று, அரசாங்கம் சலுகை அளித்திருக்கிறது, நாம் நம்முடைய கடமையைச் செய்ய வேண்டுமென்ற உணர்வோடு வேகமாகச் செயல்படுவார்கள். எனவே இந்தத் திட்டத்தை மேலும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் 20 ஆண்டுகள் வேலை செய்தவர்கள் 'வாலண்டரி ரிடையர்மென்ட்' என்ற திட்டத்தின்கீழ் தாங்களாகவே எழுதிக்கொடுத்துவிட்டுப் போகிறார்கள். அப்படிச் செல்லுகிறவர்களுக்கு ஒரு தொகை—அதாவது 5000 ரூபாய், தருவோமென்று நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் அறிவிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தேர்தல் நேரத்தில் அரிசனக் காலனிகளுக்கெல்லாம் மெர்க்குரி விளக்குகள் போட்டார்கள். தமிழ் நாட்டில் 3 கோடி ரூபாய்க்கு மெர்க்குரி லைட்டுகள் வாங்கியிருப்பார்கள். மின்சாரத் துறை அமைச்சரவர்கள் சுற்றுப்பயணம் செய்கிறார்கள். அதிகாரிகளுக்கெல்லாம் தெரியும். இன்றைக்கு, அப்படி வாங்கிப் போடப்பட்ட மெர்க்குரி விளக்குகளில் 100க்கு 90 சதவிகிதம் எரியவில்லை. அவை தீய்ந்து போய்விட்டன. அப்படிப்பட்ட தரமில்லாத பல்புகளை வாங்க யார் காரணம்? எதற்காக வாங்கினார்கள்? அவற்றை டெஸ்ட் செய்தார்களா? அப்படிப்பட்ட மோசமான பல்புகளை 3 கோடி ரூபாய்க்கு வாங்கி இன்றைக்கு பியூஸ் போயிருக்கிறதே, அதற்கு யார் பொறுப்பு? அதற்கு பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போதுகூட சோடியம் லைட் போடுகிறார்கள். ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் சொல்லப்பட்டது. இங்கே இப்போது கொடுக்கப்பட்டுள்ள குறிப்பிலேயும் இருக்கிறது. அவர்களே கம்பத்தைக் கொண்டு வந்து பிக்ஸ் செய்து, சோடியம் லைட்டைப் பொருத்திக் கொடுக்க 5,000 ரூபாய் ஆகிறதென்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சோடியம் லைட்டைக் கட்டாயம் வாங்க வேண்டுமென்று ஒரு அமைச்சர் நான் செல்லக்கூடிய இடங்களிலெல்லாம் சொல்வதாக, நாங்கள் கேள்விப்படுகிறோம். எல்லோரும் அந்த வேலையைச் செய்கிறார்களென்று சொல்லவில்லை. உடுமலைப் பேட்டை நகரசபையில் 2-1/2 லட்சம் ரூபாய்க்கு அந்த பல்புகளை வாங்கு என்று 'ஓரல்' ஆக, உத்தரவு போட்டு, அதை ஆணையரும் நம்பி வாங்கிய பிறகு, ஆர்.டி. & எல்.ஏ. துறையிடம் அனுமதி கேட்ட நேரத்தில், யாரைக் கேட்டு வாங்கினீர்கள், அனுமதி கொடுக்க மாட்டோமென்று அவர்கள் மறுக்க, அதற்குப் பின்னாலே யார் சொன்னார்களோ அவர்களே தலைபிட்டு, அங்கே வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. மெர்குரி லைட்டுகளை டெஸ்ட் செய்து, தரமான லைட்டுகள்தானா என்று பார்த்து வாங்கிப் போடாத காரணத்தால், இன்றைக்கு அவ்வளவும் பியூஸ் போய்விட்டன. அதைப்போல இதை வாங்கு

64 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை
அறிக்கை மற்றும் 1979-80 ஆம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை
அறிக்கை

[திரு. சோ. ஆறுமுகம்]

[1981 பிப்ரவரி 26]

வதில் அமைச்சர் அவர்கள் ஏன் தலையிட வேண்டும்? இன்னும் சொல்லப் போனால், ஊராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், நகராட்சிகள் தங்கள் தங்களுடைய நிதிநிலைக்கேற்ப பல்புகள் வாங்க வேண்டுமென்றால், மேலதிகாரிகள் ஒப்புதல் பெற்ற பிறகுதான் வாங்கும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலை இருக்கும்போது, நகராட்சிகள் அந்த பல்புகளை வாங்க வேண்டுமென்று சூழ்நிலை உருவாக்கப்படுவது ஒரு மோசமான முன் உதாரணமாக அமைந்துவிடுமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்றைய தினம் எச்.டி. லைன், எல்.டி. லைன் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். மின் சாரத்தை முறையாக, சிக்கனமாகப் பயன்படுத்துகிறவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்குத் தனி லைன் போட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால், அப்படிப் போட்டுக் கொடுக்கவில்லை. உதாரணத்திற்கு ஒன்றை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். சேலத்திலே, நெற்றிமேட்டிலே சப்-ஸ்டேஷன் இருக்கிறதென்று சொன்னால், அங்கேயிருந்து 5, 6 மைல்வரையிலுள்ள விவசாயிகள் மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். தொழிற்சாலைகளை நடத்துபவர்களுக்கும் அங்கேயிருந்து சப்ளை போகவேண்டுமென்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆனால் விவசாயிகளுக்குக் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் மின்சாரம் கொடுக்க முடியவில்லை. தொழில் நடத்துபவர்களுக்கும் மின்சாரம் கொடுக்க முடியவில்லை. நம்முடைய அமைச்சரவர்கள், ஆளுநர் அவர்கள் உரையின் மூலமாக ஒன்றை அறிவித்திருக்கிறார்கள். 1981, ஜூன் 30ஆம் தேதிவரை 30 சதவிகிதம் மின் வெட்டுதான் இருக்குமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் 30 சதவிகிதம் மின் வெட்டுதான் இருக்கிறதா என்பது அமைச்சரவர்களுக்கே தெரியும். நான் நினைக்கிறேன், 60, 65 சதவிகிதத்திற்கு மேல் மின் வெட்டு இருக்குமென்று, எத்தனை சதவிகிதம் மின்வெட்டு இருந்தாலும், அதைத் திட்டவாட்டமாக அறிவித்துவிட வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு இத்தனை மணி நேரம் தருவோமென்று சொல்ல வேண்டும், ஏற்கெனவே மின் வெட்டு வரும்போது, இப்படிச் சொல்லும் முறையை வைத்திருக்கிறோம். அந்தந்தப் பகுதிகளிலுள்ள பொறியாளர்கள் அல்லது சூப்பர் வைசர்கள் விவசாயிகளிடம் சென்று, இந்த வாரத்தில், இந்த நாளில், இந்தத் தேதியில், இந்த நேரத்தில்தான் மின்சாரம் வரும் என்று சொல்லிவிட்டு, விவசாயிகளிடத்தில் எழுதி வாங்கி வந்து விடுவார்கள். அதற்குத் தகுந்தாற் போல விவசாயிகள் பயன்படுத்திக்கொள்வார்கள். அதுபோலத்தான் தொழில் களுக்கும் இருந்தது. ஆனால் இன்றையதினம் அது அறவே கைவிடப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு மின் வெட்டு 30 சதவிகிதமென்று அறிவித்தாலும், சில இடங்களில் 6 மணி நேரம்தான் தொழில்களுக்குத் தருகிறோமென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், திடீரென்று அங்கே இருக்கும் அலுவலர்கள்,

1981 பிப்ரவரி 26]

[திரு. சோ. ஆறுமுகம்]

வரக்கூடிய இடத்திலிருந்து மின்சாரம் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லி, 4 மணி நேரம் பயன்படுத்தலாமென்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த நான்கு மணி நேரம்கூட காலையிலே 10 மணியிலிருந்து இத்தனை மணி வரை ; இரவு 10 மணியிலிருந்து இத்தனை மணிவரை ; ஆக 8 மணி நேரம் கிடைக்கும் என்ற உத்தரவாதமில்லை. எனவே இதை நம்பிக்கொண்டு தொழில் செய்ய முடியவில்லை. அதைப் போல விவசாயிகளுக்கு எந்த, எந்த நேரத்தில் மின் சப்ளை கிடைக்கமென்று நம்பி, விவசாயத்தைச் செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே இன்றைக்கு தொழில்துறை பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. விவசாய உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டு, விலைவாசிகள் எல்லாம் ஏறியிருக்கின்றன. பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளுக்குக்கூட முறையாக குறிப்பிட்ட நேரத்தில் மின்சாரம் கிடைக்கவில்லை. எனவே ஆட்சியாளர்கள் இதுபற்றிக் கலந்து பேசி தகுந்த உத்தரவை வழங்க வேண்டும். அப்படி வழங்காவிட்டால், பெருந்த நஷ்டம் ஏற்படும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் சொன்னது போன்று 'டூ பியூஸ் சர்வீசு'க்குக் (Two fuse service) கூட மின்சாரம் சரியாக வருவதில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவரவர்களே, மின் வெட்டு என்பது ஒன்று. 'லோட் ஷெட்டிங்' என்பது ஒன்று. மின் வெட்டு 30 சதவிகிதம்தான். ஆனால் கடந்த ஒரு வார காலமாக 'லோட் ஷெட்டிங்' அதிகமாகியிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம், கோளாவிலே உள்ள வர்களுக்கு ஆற்றிலே ஒரு விழா இருக்கிறது என்பதுதான். ராஜா அளவிற்கு மின் உற்பத்தி செய்தால், ஆற்றிலே மிகுந்த அளவிற்குத் தண்ணீர் போகும். அப்போது அந்த விழாவை அவர்களால் நிகழ்த்த முடியாது. அந்த விழா கூடியவிரைவில் ராஜத்துவமும். அதற்குப் பிறகு அவர்கள் நமக்குத் தர வேண்டிய அளவிற்கு மின்சாரம் தருவார்கள். அதுவரையில் தற்காலிகமாக ஏற்பட்டுள்ள சங்கடம்தான் அது. அதைப்போல நேய் வேலூரில் 100 மெகாவாட் மின்சாரம் கொடுக்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதை வைத்து மின் வெட்டு என்று நீண்ட கால அடிப்படையிலே ஒரு தீர்மானத்திற்கு வர முடியாது. அநேகமாக இன்னும் இரண்டு மூன்று தினங்களிலே அது சரியாகிவிடும்.

திரு. சோ. ஆறுமுகம் : துணைத் தலைவரவர்களே, மகிழ்ச்சி. முறையாக தொழிலுக்கு இவ்வளவு மணி நேரம், விவசாயத்திற்கு இவ்வளவு மணி நேரம், பசுவிலா அல்லது இரவிலா என்பதை வரையறுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தொழில்களைப் பொறுத்த வரையில், அவர்களுக்குத் தனி லைன் போட்டுத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சோ. ஆறுமுகம்]

[1981 பிப்ரவரி 26]

சமீபத்திலே மின் வெட்டைக் கொண்டு வருகிறபோது ஒன்றை அறிவித் தார்கள். ரூரல் ஏரியாவை இது பாதிக்காதென்று சொன்னார்கள். பொதுவாக நகரங்களிலே தொழிற் பெருக்கம் ஏற்படுவதால், மக்கள் தொகை அதிகமாகி, நகரத்தில் இருக்கக்கூடிய பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே கிராமங்களில் உள்ளவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும் அதற்கு அங்கே தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட வேண்டும் என்ற கொள்கையின் அடிப்படையிலே ரூரல் பகுதிகள் என்று பிரித்து, அங்கு தொழில்களுக்கு மின் வெட்டு இல்லை என்று அறிவித்தார்கள். உள்ள படியே அது பாராட்டப்பட வேண்டிய விஷயம்தான். இப்படிப்பட்ட நல்ல காரியங்களை நாங்கள் பாராட்டுகிறோம். பொதுவாக மின்சார வாரியம் மிக, மோசமாக, மந்தமான நிலையிலே இருக்கிறதென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-10)

ஆத்தூர் பகுதியில் கிழங்கு மில் ஆலை இருக்கிறது. அங்கே 2 மணி நேரம் கூட சப்ளை கிடைக்கவில்லை. அதுபோல் ஜவ்ஹரி தயாரிக்க முடியாத நிலைமையும் இருக்கிறது. அதன் காரணமாக அந்தப் பகுதியிலுள்ளவர்களுக்குப் பெருத்த நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதையும் மாண்புமிகு மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் கொண்டு, அங்குள்ள தொழில்கள் ஒன்றும் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கும் வகையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சேலம் பகுதியில் சப்ஸ்டேஷன் ஒன்று நிறுவவேண்டுமென்று ஏற்கெனவே அரசும் மின் வாரியமும் முடிவெடுத்து, அதை இளம்பள்ளிக்குப் பக்கத்திலிருக்கிற வேம்படித்தாளம் கனககிரி பகுதிக்கு ஏற்படுத்துவதாக இருந்ததை வேறொரு பகுதிக்கு ஒருசிலர் மாற்ற முயற்சி எடுத்ததாகத் தெரிகிறது. அதை வேறொரு பகுதிக்கு மாற்றக் கூடாது என்கிற கோரிக்கையை அப்பகுதி மக்கள் மாண்புமிகு மின்சார அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கோடுத்திருக்கிறார்கள். என்னிடத்திலும் தந்திருக்கிறார்கள். அது வேம்படி பகுதியில் இருப்பது தான் மிகவும் நல்லது என்று கேட்டுக் கொண்டு, இன்றையதினம் தொழில்களை நடத்துபவர்கள் எல்லாம் ஏமாற்றத்துக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள், அவர்களுடைய ஏமாற்றத்தைத் தவிர்க்க மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தனியாக அக்கறை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மின்சார அமைச்சராக இருப்பதால், மின் வாரியத்திலே பணியாற்றுவவர்களுக்கு இன்னும் பல சலுகைகளை அளித்து, துறையை இன்னும் விரிவுபடுத்தி,

1981 பிப்ரவரி 26] [திரு. சோ. ஆறுமுகம்]

இன்னும் வேகமாக மின்சார வாரியம் செயல்படும்படி செய்ய வேண்டும். மத்திய அரசின் மீது பழியைப் போட்டு, புள்ளி விவரங்களை இங்கே எடுத்துச் சொல்லி தப்பித்துக்கொள்ளப் பார்ப்பது முறையாகாது என்று சொல்லி முழுப் பொறுப்பையும் இந்த அரசு ஏற்று இந்தத் துறையில் நல்ல வளர்ச்சியைக் காணவேண்டுமென்று கேட்டு அமைகிறேன்.

டாக்டர் எம். ஏ. முத்தையா செட்டியார் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, நான் ஆங்கிலத்தில் பேச அனுமதியளிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

I may, first of all, congratulate the Hon. the Minister for Electricity on the best efforts that he is putting forth with the invaluable support of the Hon. the Chief Minister. We see very often that the Hon. the Chief Minister and the Hon. the Minister for Electricity go to Delhi and ask for clearance of many projects.

It is very interesting to know that out of nearly 64,000 villages in our State, about 63,500 villages have been electrified. But, as the hon. Member Thiru Damodaran pointed out elaborately, the demand is increasing and the Government have to admit that the 30 per cent cut is inevitable. I have been telling every industrialist that they should place, not 25 per cent but 50 per cent reliance on generators to combat the power-shedding also. But, there are certain industries which cannot have power-generators. For example, it is impossible in the cement industry because it is a continuous process industry. To use generators in that industry will be too costly and the public cannot afford the increase in the cost of cement. Therefore, it is necessary for the Government to have new projects. In this connection, I am not able to understand why the Kalpakkam project is still being delayed. There must be something in that. They say that some units are not ready but we do not know when they will be ready because so many years have gone by. I think that the Government must request the Government of India immediately to go into the matter and set things right.

Sir, there is no use of complaining of changes of officers in the Electricity Board. That would not matter at all. The particulars and figures are there and every time a new officer or Chairman comes, he can always handle things without any difficulty. I am glad that the Chairman and other officers posted to the Electricity Board from time to time function well. But, I would request the

[டாக்டர் எம். ஏ. முத்தையா செட்டியார்] [1981 பிப்ரவரி 26]

Hon. Minister to appoint a Planning Cell permanently for the Electricity Board. I do not think there is at present a permanent Planning Cell in the Electricity Board with experienced engineers on it. Quite apart from attending to routine items of work like giving connections, power-shedding, attending to repairs in units at Neyveli or Ennore, etc., planning has to be done for the future. I do not think that the State Planning Commission can be expected to attend to this planning. So, there should be a separate Planning Cell in the Electricity Board itself which would function independently. The people in the Planning Cell can work out and give details to the Hon. Minister and to the Board so that they may tell the Government of India that they want so much money for the various projects. Today I can assure the Government that they need not be anxious about money. There is plenty of money in the market and there is plenty of money with the people who have small sums like thousands to invest. Now they have no opportunity to invest in shares because there are no new industries. Further, investment in shares has also become not much remunerative. The Reserve Bank of India has plenty of money to spare. Other commercial banks have also got money. Why? There are no new industries seeking financial help from the banks. The Electricity Board can easily float a loan and it will be fully subscribed because it is a well equipped institution and the people will be sure of their investment and return because of the guarantee by the Government. I would, therefore, request the Government to push through new schemes.

It is mentioned in the speech of the Hon. Minister that there are about 9 lakh pumpsets and if half of them work simultaneously, 1,500 MW will be required but since that much power is not available, they could not be given continuous power supply. We want them to prosper and we should supply them sufficient electricity. No hon. Member will differ from the views expressed by hon. Friends Thiru Arumugam and Thiru A. R. Damodaran. We are making our suggestions so as to strengthen the hands of the Hon. Minister to get more money from the Government of India and from the public. The speeches made here will enable the public to subscribe more for the loans raised.

I would like to impress one thing on the Hon. Minister. I read in the papers about the talks had by the Hon. the Chief Minister and the Hon. the Minister for Electricity with the Kerala Ministers and I found the names of some dams mentioned. I do not find the exact purport of the speech in the papers. I hope the

1981 பிப்ரவரி 26]

[டாக்டர் எம். ஏ. முத்தையா செட்டியார்]

Hon. Minister will explain the purport of their talks. I do not see the reason why they have not taken up the scheme which we have been speaking about for a very long time, even during Thiru Kamarajar's period. There are hills 50 miles south of Madurai on the way to Courtallam and the waters flowing in the rivers go to the Arabian Sea. The original programme was to take that water after having a tunnel in the hills and it was not at all implemented. The Government of Kerala had 23 Hydel schemes at that time but it had completed only 7 of them. I would request the Government to ask the Kerala Government why the remaining schemes were not implemented and what the snag was. Money will not be a problem because money is available. If they had implemented those schemes, they would have plenty of electricity. There is no doubt about it.

(பிற்பகல் 1-20)

Agriculture also will prosper only if electric pumpsets are made use of. Therefore, I would request that the scheme near Rajapalayam may be taken up. I may have mentioned the name of the scheme wrongly because I do not know the exact name. But, I have mentioned the exact location. In my speeches also in the Assembly, every year for about ten years between 1950 and 1960, I have mentioned about this and many files on this scheme were there in the Secretariat.

With these words, I offer my warmest felicitations to the Hon. Minister and wish the best of good luck to the Electricity Board, the Hon. the Chief Minister and the Hon. the Minister for Electricity. Thank you.

திரு. க. அருணாசலம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மின் உற்பத்தி வருங்காலத்தில் இன்னும் அதிகமான அளவில் நாம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. மனிதன் மனிதனுடைய உழைப்பிலே வாழ்ந்து கொண்டிருந்த காலம் போய் இப்போது இயற்கைச் சக்தியை உபயோகப்படுத்தி, வாழ்க்கையை மேம்பாடடையச் செய்யும் இந்தக் காலத்திலே நாமும் மின் உற்பத்தியை அதிகமாகச் செய்ய வேண்டியது மிகவும் அவசியம். நமக்குக் கிடைக்கும் இயற்கை வளம் அதற்குக் குறுக்கே நிற்கிறது. நமது தேவைகள் நாளுக்கு நாள் அதிகமாகப் பெருகிக் கொண்டு வருகின்றன. பல வழிகளிலேயும் நாம் மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். நீர் மின்சாரம், அனல்

[திரு. க. அருணாசலம்]

[1981 பிப்ரவரி 26]

மின்சாரம் இவைகள் மட்டும் போதுமா என்ற கேள்வியும் இப்போது இருக்கிறது. இவைகளைப் பற்றியெல்லாம் திட்டமிடுகின்றவர்கள் இப்போது வட்டாரத்தை மையமாக வைத்து திட்டமிடுகிறார்கள். அதனாலே சிக்கல்கள் பல ஏற்படுகின்றன. உலக அளவிலே வட்டாரம் என்று வருகின்றபோது, சவுத் ஈஸ்ட் ஏஷியா ரீஜியன் என்று சொல்லும்போது, அவர்கள் அதைத் தனி ரீஜியன் என்று சொல்கிறார்கள். நாம் ஒரு பிளாக்கை ஒரு ரீஜியனாக வைத்து திட்டமிட்டால் நல்லது. இப்போது இருப்பதைப் பார்த்தால், மாநில அளவிலே நம்முடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய திட்டமிட வேண்டும். நம்முடைய வரம்புக்குள்ளே, நம்முடைய வட்டாரங்களிலே பல பகுதிகளிலே 'சுயதேவைப் பூர்த்தி' என்று சொல்லி பல வேலைகளை நாம் செய்து வருகிறோம். குடிநீர் வசதி, சுகாதார வசதி போன்றவற்றைக் கூட நாம் இந்த அடிப்படையில் செய்கிறோம். மக்களின் வாழ்க்கை பல வேறுபட்ட தேவைகளைக் கொண்டு ஒன்றோடு ஒன்று இணைந்திருப்பதால், மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையிலும், அந்த மாதிரி வட்டார அளவில் ஒருங்கிணைந்த திட்டங்கள் வகுக்கப்பட வேண்டும். மின்சாரம் தேவையான அளவு கிடைக்காவிட்டால், 'எக்கனாமிக் டெவலப்மென்ட்' பாதிக்கப்படும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். இந்தப் பிரச்சினையும் மக்களின் வாழ்க்கையோடு இணைந்திருப்பதால், எல்லாப் பிரச்சினைகளைப் போல இதற்கும் திட்டமிட வேண்டும். மனிதனுடைய 15 முதல் 25 சதவீதத் தேவைகளை அங்கங்கே உள்ள வேறுபல வசதி வாய்ப்பையும் பயன் படுத்தி நிறைவு செய்துகொள்ளலாம். சூரியன், காற்று இவைகளிலிருந்து எடுக்கும் சக்தியின் மூலமாக நாம் நமது மின்சாரத் தேவையை ஓரளவுக்குப் பூர்த்தி செய்யலாம் என்று சொன்னார்கள். இந்தச் சக்திகளையெல்லாம் அதிகமாகப் பயன்படுத்தும்தோது Exploitation of natural resources என்று சொல்லி, இயற்கைச் சூழ்நிலைகளையெல்லாம் Exploit பண்ணும் போது அதனால் Ecological imbalance கூட வருமென்றும் அறிஞர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, தேவையில்லாத வழிகளில் Exploit செய்வதைக் குறைக்க வேண்டும்.

மின்சாரத்திற்கு சூரிய வெப்பத்தை உபயோகப்படுத்தலாம். குஜராத், மஹாராட்டிரம் போன்ற மாநிலங்களில் இதுசம்பந்தமாக முற்போக்கான காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். கிராமங்களைப் பொறுத்தவரையில், அடுப்பெரிக்க விறகு உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். விறகுக்காக காடுகளை அழிக்கிறார்கள். அதற்குப் பதிலாக நாம் இப்போது சூரிய சக்தியை உபயோகப்படுத்த வேண்டும். மின்சார வாரியம் என்று இருப்பதை 'எனர்ஜி' வாரியம் என்றெல்லாம் இப்போது சொல்கிறார்கள். சூரிய சக்தியைப் பயன்

1981 பிப்ரவரி 26] [திரு. க. அருணாசலம்]

படுத்துவதற்கு வேண்டிய ஆராய்ச்சிகளை நாம் மேற்கொள்ள வேண்டும், அதற்குத் தேவைப்படும் எல்லாவிதமான உற்சாகத்தையும் நாம் அளிக்க வேண்டும், அதற்குத் தேவைப்படும் கருவிகளை நாம் வழங்க வேண்டும். அண்மையிலே, குஜராத் மாநிலத்திலே 2000 அடுப்புகளை Integrated Rural Development என்ற திட்டத்தின் மூலமாகத் தயார் செய்து, அவைகளுக்கு சப்ஸிடி கொடுத்திருக்கிறார்கள். 500 ரூபாய் விலையுள்ள சோலார் குக்கரை 200 ரூபாய்க்கு வழங்கினார்கள். 300 ரூபாய் சப்ஸிடி கொடுத்தார்கள். அதுபோல மஹாராஷ்டிரா மாநிலத்தில் சாணத்திலிருந்து எரிவாயு எடுக்க சப்ஸிடி கொடுக்கிறார்கள். இதற்கெல்லாம் சப்ஸிடி கொடுக்க வேண்டுமா என்று கேட்டால், இவைகள் புதிதாக இருப்பதால், யாரும் வியாபார நோக்கோடு செய்ய மாட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள்; ஆகவே தான் சப்ஸிடி கொடுக்கிறார்கள். 'சோலார் குக்கர்' செய்வதற்குத் தேவைப்படும் கண்ணாடி மற்றும் சாமான்கள் எல்லாம் செய்ய வேண்டும். இதனுடைய உபயோகத்தைப் புரிந்துகொண்டு, எல்லோரும் சோலார் குக்கரை உபயோகப்படுத்தக்கூடிய ஒரு நிலைமை வந்துவிட்டால், சப்ஸிடி தேவையில்லை. ஆரம்பத்திலே சப்ஸிடி கண்டிப்பாகக் கொடுக்க வேண்டும். இதுபற்றியெல்லாம், வேளாண்மைக் கல்லூரியிலே யாரோ ஆராய்ச்சிகள் செய்து அப்படியே போட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். மின் வாரியமே இதுபற்றிய ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டால் மிகவும் நல்லது. சென்ற ஆண்டுகளில் ஆராய்ச்சிக்காகப் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் கடந்த கால நிலைமைகளைப் பார்த்தால், ஒதுக்கிய பணத்தில் மிகக் குறைந்த அளவுக்குத்தான் செலவிடுகிறார்கள். சென்ற முறை 4 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கினார்கள். இப்போது 10 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதுகூட செலவு செய்ய முடியாத நிலை ஏற்படக்கூடாது. டிரான்ஸ்மியார்மர் மற்ற தேவைப்படும் சாமான்கள் பற்றியெல்லாம் நாம் ஆராய்ச்சிகள் செய்ய வேண்டும். சூரிய வெப்பத்தை உபயோகப்படுத்துவது, காற்றை உபயோகப்படுத்துவது பற்றியெல்லாம் கூட நாம் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும். எந்தக் காலத்திலே சூரிய வெப்பம் அதிகமாகக் கிடைக்கிறதோ அந்தக் காலத்திலே அதைப் பயன்படுத்த வேண்டும். இப்போது நெல் அறுவடை செய்யப்படுகிறது என்று சொன்னால், அந்த நெல்லைக் காயப்போடுவதற்கு வெப்பம் வேண்டும். அதற்கு மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அப்படிப் பயன்படுத்தும் மின்சாரத்திற்குப் பதிலாக சூரிய வெப்பத்தை உபயோகப்படுத்த ஏற்பாடு செய்தால், அதனால் நமக்கு இருக்கும் மின்சாரத் தட்டுப்பாடு குறையும். முன்காலத்தின் எல்லாம் காற்று அடிக்கும் திசையைப் பொறுத்து 'விண்ட் மில்' வைத்திருந்தார்கள். கோயம்புத்தூரிலே தடாகம் பகுதியிலே கூட அப்படிப்பட்ட 'விண்ட் மில்' வைத்திருந்தார்கள். பின்னர் வேகமாகக் காற்று அடித்த

72 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை
அறிக்கை மற்றும் 1979-80 ஆம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை
அறிக்கை

[திரு. க. அருணாசலம்] [1981 பிப்ரவரி 26]

தனால், அது உடைந்து போய்விட்டது என்று சொன்னார்கள். முற்போக்கான நாடுகளில், காற்று அதிகமாக அடிக்கும்போது, அந்த 'வின்ட் மில்' தானாக நின்றுவிடும் அளவுக்குக் கூட ஆராய்ச்சி செய்து கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய நாட்டிலே அதிகமான அளவுக்கு இதில் நாம் அக்கறை எடுக்க வில்லை. இந்த வகையிலும் நாம் சிறப்பு கவனம் எடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசி முடிக்கும் வரையில் அவையின் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

திரு. க. அருணாசலம் : நான் அதிகமாக நேரத்தை எடுத்துக்கொள்ளாமல் ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களை மட்டும் சொல்லி முடிக்கிறேன். இந்தத் திட்டம் தேசிய அளவிலே இருப்பதால் இங்கு இருக்கும் பல குறைபாடுகளைச் சொல்கிறபோது, சில கருத்துக்களைச் சொல்கிறார்கள். இப்போது இருக்கும் தேய்மானம் 3 சதவீதம்தான். அதவே, கருவிகளைப் புதுப்பிக்க முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு கருவி 30 வருட காலம் இருக்கும் என்று எதிர்பார்ப்பது சரியல்ல. அந்தத் கருவி 10 வருட காலம் வரையில்தான் சில நேரங்களில் இருக்கும். அது இடத்துக்கு இடம், பகுதிக்குப் பகுதி மாறும். கடற்கரைப் பகுதியை எடுத்துக்கொண்டால், அந்தத் கருவி துருப் பிடித்து சிக்கிரம் தேய்ந்து போய்விடும். தேய்மானம் 3 சதவீதத்திற்கு மேல் போகக் கூடாது என்று சொன்னால், எதிர்காலத்திலே இவைகளையெல்லாம் சீர்செய்ய முடியாமல், வளர்ச்சியே இல்லாமல் போய்விடும். அப்படித்தான் இன்றைய கினம் சில மில்கள் சிக் மில்களாக இருக்கின்றன. மில்களுக்குத் தேய்மானம் போடுவது இல்லை. பின்னர் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திலே அவைகள் உபயோகப்படுத்த முடியாத அளவுக்குப் போய்விடுகின்றன. இதற்கெல்லாம் இன்னும் அதிகமான அதிகாரம் தேவை என்று சொன்னால்கூட, நாம் கொடுக்க வேண்டும்.

திட்டம் போடும்போது, பொதுவாக இரண்டு மூன்று மாநிலங்கள் சேர்ந்த திட்டமிட வேண்டும் என்று சொன்னால், அப்படிச் செய்யும்போது கால தாமதம் ஏற்படும் என்று சொன்னால், அப்படித் திட்டமிடுவதை மத்திய அரசே செய்யலாம். நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், நம்முடைய வசதி வாய்ப்புக்களுக்கு ஏற்ப என்ன என்ன செய்ய முடியுமோ அவைகளை நாம் செய்யலாம். நிலக்கரியை வாங்கி மின்சார உற்பத்தியைச் செய்ய முடியுமா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். தூர இடங்களிலே உற்பத்தி செய்து கொண்டு வருவதாக இருந்தால், 20, 25 சதவிகிதம் இழப்பு ஏற்படும் என்று சொன்னால் நாமே அந்த நிலக்கரியை தூர இடங்களிலேயிருந்து கொண்டு வந்து, மாவட்டத்திற்கு ஒன்று என்ற அடிப்படையில் மின்சார

1981 பிப்ரவரி 26]

[திரு. க. அருணாசலம்]

நிலையங்களை அமைத்தால், அது பெரிய அளவுக்கு நம்முடைய திட்டங்களை நிறைவேற்ற உதவியாக இருக்குமா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே பல நல்ல காரியங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 1-30)

அவைகளையெல்லாம் விரைவில் செயல்படுத்த வேண்டும். இன்னொரு நல்ல காரியம், அதிலும் பாராட்டுக்குரிய காரியம் என்னவென்றால், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இதற்கு முன்பு பேசியவற்றையெல்லாம் தொகுத்துக் கொடுத்து, அச்சிட்டிக் கொடுத்து இவைகளில் இன்னின்னவற்றைச் செய்து முடித்திருக்கிறோம், இனி எதிர்காலத்தில் இன்னின்னவைகளைச் செயல்படுத்த இருக்கிறோம், இன்னின்னவைகளைச் செயல்படுத்த முடியாது என்பதையெல்லாம் அதில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது உண்மையிலேயே பாராட்டுக்குரியதாகும். இப்படிப்பட்ட காரியங்களையெல்லாம் நன்கு யோசித்துப் பார்த்துச் செயல்படுத்துவதற்காகத்தான் நாம் மின்வாரியத்தை வைத்திருக்கிறோம் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது.

இந்த மின்வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையில், இது நமது மாநிலத்திற்கு மட்டும் என்று ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும்கூட, இவ்வாரியம் நமது ஆணைக்குட்பட்டதல்ல என்றும், 1948 ஆம் ஆண்டு சட்டப்படி நிறுவப்பட்டதால், அதையொட்டியே இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது என்றும், மாநில அரசு அவர்களுக்கு உத்தரவு போட்டு காரியம் செய்யக்கூடிய நிலையில் அது இருக்க வேண்டும் என்றும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள்கூட இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். சட்டத்தில் அப்படி இருந்தாலும், நமது அரசு குறிப்பிட்ட உத்தரவுகளைப் போட்டு நம் மாநிலத்திற்குத் தேவையான முற்போக்குத் திட்டங்களையும் காரியங்களையும் நடத்த நமக்கு வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்து மின் வாரியத்தையும் நாம் ஊக்குவிக்க வேண்டும். முன்னே அது ஒரு டிபார்ட்மெண்டாக இருந்தது. பிறகு அதை மின் வாரியமாக மாற்றினோம். அது இன்னும் டிபார்ட்மெண்டைப்போலவே செயல்படுவது சரியல்ல. டிபார்ட்மெண்ட்டாக இருந்தபோதும் சரி, வாரியமாக இருந்தபோதும் சரி, நிதி கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே அவர்கள் தங்கள் இஷ்டப்படி ஆட்களை நியமிக்கிறார்கள். அனுமதிக்கப்பட்ட இடங்கள் இல்லாமலேயே ஆட்களை நியமிக்கிறார்கள் என்ற குறை இருந்து வருகிறது. கிராமங்களுக்குச் சென்றால், மின்வாரியத்தைப்பற்றி மக்கள் பேசிக்கொள்வது கேட்பதற்கு வேதனையாக இருக்கிறது. இருக்கிற டிபார்ட்மெண்ட்டுகளிலேயே மின்சார டிபார்ட்மெண்ட்தான் மிகவும் மோசமாக நடக்கிறது என்று பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு மாதமும் 4 ஆம்

74 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை
அறிக்கை மற்றும் 1979-80 ஆம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை
அறிக்கை

[திரு. க. அருணாசலம்]

[1981 பிப்ரவரி 26]

தேதியிலிருந்து மின் கட்டணத்தைக் கட்டலாம் என்று சொல்லும்போது, அவர்களை 12 ஆம் தேதிக்கு மேல் வந்து கட்டுங்கள் என்று சொல்லி திருப்பியனுப்பிவிடுகிறார்கள். அதற்குப் பிறகு மீண்டும் ஒருமுறை கியூவில் நின்று கட்ட வேண்டியிருக்கிறது என்று கிராமத்தில் உள்ள ஜனங்கள் அங்கலாய்க்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, எல்லாவற்றிற்கும் ஏதாவது கொடுத்தால்தான் நடக்கிறது என்றும் சொல்கிறார்கள். எனவே, இப்படிப்பட்ட குறைகளை யெல்லாம் போக்கி மக்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இவ்வளவு நேரம் பேச அனுமதித்ததற்கு தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் நாளை காலை 10-30 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 1-32)

5. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

196. Notification issued with G.O. Ms. No. 2436, Agriculture, dated the 26th December 1980 in regard to the nomination of the Director of Animal Husbandry, Madras as Special Officer for the Tamil Nadu Veterinary Council for a period of one year. [Laid on the table of the House under section 16(7) of the Tamil Nadu Registration of Veterinary Practitioners Act, 1957 (Tamil Nadu Act XXI of 1957).]

197. Notification issued with G.O. Ms. No. 1220, Personnel and Administrative Reforms (Personnel-M), dated the 13th December 1980 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954 in Volume-I of the Tamil Nadu Services Manual, 1977. [Laid on the table of the House under Article 320(5) of the Constitution of India.]

198. Notification issued with G.O. Ms. No. 2592, Home (Cinemas), dated the 3rd October 1980 in regard to an amendment to rule 103(2) (ii) of the Tamil Nadu Cinemas (Regulation)